

[Jens Møller.]

eningerne, der søger at tiltage sig et monopol på arbejde. For det, vi virkelig går ind for, er den enkeltes frihed til selv at bestemme over sit liv, til at følge sin overbevisning og sin samvittighed.

Problemet i sagen er jo det, at det mere eller mindre er blevet tvungent at være medlem af en fagforening for at kunne få arbejde, og i det øjeblik man er medlem af den, er man også tvungen til at være med til at bidrage til bestemte politiske partier og deres presse. Men som det allerede er fremdraget fra flere sider her, har det været forsøgt løst på anden måde af retsforbundet. De vil gøre det ved at skære båndet over, kan vi sige, imellem fagforeningerne og den politiske støtte, altså ved at forbyde foreningerne at yde bidrag af medlemmernes obligatoriske kontingenter.

Det ville naturligvis i nogen grad løse problemet, men vi er principielt modstandere af, at man på den måde vil begrænse en demokratisk valgt ledelses ret til at disponere over de midler, den har. Med samme ret ville man jo kunne fratage folketinget retten til at bevilge penge til bestemte formål, man kunne tænke sig til militæret — det er der jo mange der er imod — eller man kunne tænke sig til at bygge broer i yderdistrikterne; det kunne der sikkert sagskens skaffes et flertal imod.

Derfor mener vi, vi kommer meget mere ind til problemets kerne, når vi siger, at den reelle vanskelighed her er det med det tvungne medlemskab, at der her opstår en organisationstvung, og tvangen opstår derved, at alternativet er, at man intet arbejde har på grund af de overenskomster, man får med de enkelte virksomheder, der forbyder, at man beskæftiger folk, der ikke er medlemmer af denne specielle politisk færdige fagforening.

Vi mener, at det, som det er i øjeblikket, i virkeligheden må være i strid med grundlovens § 74, der som bekendt siger:

„Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.“

Her er jo ganske tydeligt en indskrænkning i den fri og lige adgang til erhverv, og der kan ikke i denne forbindelse tales om almenvellet, da der jo netop er tale om gruppeinteresser.

Spørgsmålet om anvendelse af vold og andre ulovlige metoder kan dette forslag ikke tage stilling til i og for sig. Det skulle jo heller ikke være nødvendigt, da der står i selve grundlovens § 78, stk. 2, at

„Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.“

Det skulle vel være klart nok.

Så vil jeg gerne sige tak til de andre ordførere. Der har været mange positive svar, og det har da glædet os at se det; det er en helt ny fornemmelse for os.

Jeg kunne godt have tænkt mig at gå ind på en del af dem og sige noget om dem, men det tillader tiden desværre ikke. Kun vil jeg gerne sige til hr. Erling Dinesen, at jeg tror, dette sammen med andre ting, vi har set, tyder på, at socialdemokratiet ligesom er stivnet i en forestilling om, hvem der er de stærke, og hvem der er de svage i dette samfund. Jeg tror, det ville gavne at tage det op til revision.

Til slut vil jeg atter understrege, at vi ikke på nogen måde er imod fagforeninger, men at vi er imod magtmisbrug, hvor som helst vi ser det. Vi er for den enkeltes frihed og selvbestemmelse, og vi er for, at grundlovens bestemmelser om den personlige frihed tages alvorligt.

Erling Dinesen (S):

Jeg skal ikke gå ind på mange af de synspunkter, der har været fremført. Når hr. Jens Møller siger, hans parti er imod magtmisbrug, vil jeg gerne sige, at det er vi også, og de eksklusivaftaler, der tales om, og som jo kun findes i begrænset omfang, for at sikre overenskomsternes overholdelse, er netop et værn imod magtmisbrug, et værn for de mange imod det misbrug, vi jo har oplevet så mange gange.

Spørgsmålet om bidrag til de politiske partier har vi diskuteret så mange gange, og jeg skal ikke gå nærmere ind på det her i dag. Men jeg vil bare sige, at hvis man fik held til at få gennemført noget i retning af det, man ønsker her, ville man efter min opfattelse sætte demokratiet ud af kraft i alle mulige organisationer her i landet, hvor man på demokratisk vis beslutter det ene eller det andet, og det er formentlig ikke hensigten.